

El Baix Penadès

Setmanari autonomista

SURT ELS DISSAPTES

Preus de subscripció

VENDRELL, trimestre.	1 ^a	Ptas.
FORA, id.	1 ^a 25	»
EXTRANGER, id.	2 ^a	»
Número corrent, 10 cèntims. Atrassat, 20 id.		

Redacció y Administració

Plassa Pi Margall, número 2.

Anuncis, reclams y remittits, á preus convencionals

No s'admeten escrits sense firma

NO'S TORNAN ELS ORIGINALS

Joan Martorell

NOU RECADE DE VENDRELL A BARCELONA

SE REBEN ENCARRECHS:

A **Barcelona**, á la Rambla de las Flors, número 11, cistelleria; y al carrer Ample, número 6, estoreria.

A **Sans**, Carretera Real, núm. 25, cotilleria; y al carrer de Riego, núm. 42, cotilleria.

VENDRELL carrer Alt, 15, cantonada al de Garrofas

Els encàrrechs per Sans

seran repartits tots al mitj dia.

PRESTAMS

Hi ha pera prestar á primera hipoteca, de **5000 a 50000** pessetas.

Informará l'advocat d'aquesta vila D. Francisco Vidal y Socías, carrer de Sant Sebastiá, 16, primer.

¿Qui vol ser propietari? Per la petita cantitat de deu pessetas cada mes de lloguer, al cap de c'nch anys se pot ser propietari de una casa al carrer de Mar, que traspasa fins al carrer de Sant Francisco, composta de planta baixa y un pis.

Per més informes á Joseph Ferret, carrer Major, número 32, devant de las Quatre Fonts.

F. Ribas Cisco Rabosa

RECADE

Pren encàrrechs de tota mena del Vendrell á Barcelona, y de Barcelona al Vendrell.

Se reben els encàrrechs:

Al **Vendrell**: carrer de St. Sebastiá (Muralla), 1.

A **Barcelona**: Rambla de las Flors, 15, porteria; ahont hi trobaran cada dia **ous frescos**.

Are organísmos degudament

Queda ja demostrat que 'ls catalans estimem á Catalunya sobre totes les coses.

El catalanisme ha lograt, per fi, la unió de tots els partits polítics de nostra terra, en un ideal comú de llibertat.

Are organísmos degudament.

Tenim associacions catalanistes, circls autonomistes, centres nacionalistes, entitats regionalistes, agrupacions federals: catalanistes, autonomistes, nacionalistes, regionalistes, fede-

ral... No seria convenient reduhir totes aquestes denominacions á una no més? á la que sintetisi millor el comú sentir actual dels catalans?

Ja feya algun temps que s'observaven símptomes de dexondament del esperit nacional per tot arreu de nostra terra. Pero hi havia un obstacle en apariència invencible pera poguer exteriorisar el pensament nou: uns eren monàrquichs, altres republicans! Am tot, aparegueren, axó sí, poquet á poquet, límidament, alguns centres *republicans autonomistes*; en Mella parlá de la *monarquia federal*; y fins els monàrquichs-conservadors comensaren á desar alló de *los intereses morales y materiales*, substituhintha per la *autonomia bien entendida*. Avuy, afortunadament, tot ha cambiat! Ja està convensut tothom de que ni formes de Govern, ni qüestions religioses, ni escoles socials, son incompatibles amb el catalanisme.

Conseqüents, donchs, amb el despertament nacional català, reformém els organismes polítics en consonancia am les noves campanyes del avenir.

Que les associacions republicanes, siguin y's diguin, no com are's diuben algunes: republicanes autonomistes, sino *autonomistes republicanes* (autonomistes ó catalanistes ó nacionalistes...: lo que creguém més propi... regionalistes, no: m'atreveixo á proposar que no 'ns diguém regionalistes) y axis mateix les entitats monàrquiques. Els qui no intervenint en política (lo qual es un delict de lesa Patria) siguin militants de la religió ó del atehisme, ó defensors de solucions que afectin al proletariat, no fassin may bandera contra Catalunya, de ses aspiracions particulars! Tots som homes per Catalunya, si guemho, donchs, pera Catalunya.

Convé qu'estiguém units, pero al mateix temps cal que siguém diversos. Travallém paral·lament; no en una mateixa ratlla, perque podriam entrebancarnos: l'amor propi podria cegarnos fins á farnos considerar essencial lo secundari, com ja havia succehit bé massa.

Combatém ain rudesá, pero *combatemnos* generosament. El nostre enemich no merex consideració perque no es un ideal, sino un «modus vivendi». Les nostres opinions, ecstra-nacionals, ens han de merexer el respecte mutu, perque son professades noblement.

Si: combatém y combatemos. En futures eleccions, dat per mort l'odiós centralisme, presenti la seva candidatura, cada agrupació que's cregui am prou forsa: monàrquichs, republicans, catòlics, lliurepensadors... Lluitém am fé y coratge pera conseguir el triomf del llur candidat respectiu: guanyi qui guanyi, sempre Catalunya será vencedora, que tots serán candidats

seus... Pero 'l dia que 'l centralisme, 'l caciquisme, intenti aprofitarse d'aquesta aparent falta d'unitat, aleshores, aturemnos pera posarnos d'acort. ¿Qui obtingué més sufragis en la darre-ra elecció? Un monàrquich? Donchs votém tots á un monàrquich. ¿Potser un republicà? Donchs triém nostre diputat entre 'ls elements d'aquest partit... Ja rependré la disculsió altres dias: lo primer es lo primer!

JAUME ORPINELL.

Al vol

Va arribar á nostres mans, casi per extranyesa, un fascicle (primer d'una serie que's proposen publicar á 10 cèntims, baix l'atravent mot de *Juvenilia*), escrit pe 'l jove filosof eminent Diego Ruiz, un aragonés d'ànima catalana, qui ab la seva clarividencia ha comprés la poderosissima raó que té Catalunya pera defensar la seva personalitat.

«Los piamonteses de España.—Carta abierta al ciudadano Lerroux». Ab aquest titol s'expressa prou bé el fons y el desenrotll de la materia que en ell se tracta.

Per els qui coneixen á 'n Ruiz, ó llegeixen els seus articles y conferencies publicats en diferents diaris y revistes, no cal fer constar que está escrit sense descendir may á lo vulgar ni á lo agressiu; mes pera 'ls qui ignoren que 'n Ruiz es un esperit culte, refinadíssim, se 'ls farà poch menys que impossible compendrer que pot tractarse 'l lerrouxis-me, qui s'ha distingit sempre per la seva intolerancia y per les seves paraulades y conceptes malsonants, «desde un punto de vista superior al de las pasiones de plazuela... nos proponemos contribuir á extender el hábito de la polémica seria, aunque decidida, inflexible.»

Aixís s'expressa, y seguint aquesta tonalitat fa 'l procés de l'obra anticatalana de Lerroux al posarse enfront de Solidaritat ab una claretat y contundencia que no recordém haver llegit sobre 'l particular res més que anés tan al fons.

No 'ns proposém, qu'és cas, analisarla aquesta obreta, estém molt per dessota de la seva intelectualitat per atrevirnoshi. Sols volém divulgar la seva aparició y fer constar que hi ha homes fonament pensadors, que, no siguent fills d'aquesta terra y estant molt per dessobre de les minucies de la política, se interessan per el pervindre de Catalunya y surten á defensarla dels atacs grollers que una colla d'ambiciosos d'aquí y d'allà li dirigeixen.

Es en aixó, en respectar al enemich, en lo que únicament discrepém del senyor Ruiz: ell, no sabém si per convicció, ó per concedir beligerancia á 'n en Lerroux, ó, tal vegada pera donar armas al contrari segur que aixís y tot ha de bátrerlo, considera

à n'aquest defensor d'un ideal enlairat. Mes nosaltres que no devém guardarli consideracions de cap mena al etern pertorbador, car ell ha portat sempre la campanya de la manera més desconsiderada y indecorosa, no podem ni volém tenirli en compte cap circumstància atenuant, pera la política de personalisme y afany de mando qu'està portant à terme.

En Lerroux no s'indigna contra Solidaritat «porque, á nuestro juicio, por ella, padece el que llamaré vuestro defendido, padece el pueblo.» Ell, qu'és un viu, judicant per la seva, la mentalitat dels altres, y sapiguent que la seva política és pera tirar endavant la seva fortuna particular, no voldrà regoneixer la raó del autor quan li diu «que no ha triunfado aquí lo personal de vuestros actuales adversarios, sino lo impersonal de esos enemigos vuestros: el espíritu moderno de Cataluña: en el sentido mas amplio y noble de la palabra, el catalanismo.» Y es clar que no, y en Ruiz ja ho veu quan prossegueix: «Os falta probablemente la preparación necesaria ó el golpe de vista certero para comprender que aquí se hace respetar de un modo irresistible la voluntad de la Nación, única fuerza capaz de unir á tan diversos hombres... Cuando se os ve aislado, frente á todos, irreductible, inasimilable, en la actitud del que se empeña en que la montaña vaya á encontrarle, nos persuadimos que planeáis lo imposible... Sentís poco la Nación. Sobre todo respecto á Cataluña, á catalanes y á catalanismo no creo que hayáis pasado de una mera curiosidad. Incurris en toda clase de lugares comunes, desde el famoso de los—ataques á la madre patria—hasta el de la—hidra del separatismo—».

¿No es veritat, senyor Lerroux, que necessita d'aquesta actitud y d'aquests llocs comuns pera fer creurer als de les terres ermes que vosté es l'home que esperaven després del desastre pera salvar à Espanya? «Los españoles esperaban y pedían un hombre. Así, románticamente, un hombre. Se soñaba en asonadas cuarteleras, en los inevitables pronunciamientos. Otro de los estigmas del español: la fé en el pronunciamiento. Cataluña de sus propias entrañas fué viendo surgir hombres. No uno aislado, providencial—inútil—que nunca esperó. Legiones de hombres tenaces, rebeldes, no conformados. Y así, favorecida por las leyes históricas actuales, dará,—está dando—la norma de como deben gobernarse los que todavía esperan un Mesías España esperó mucho tiempo al hombre; ahora tiene más, ahora tiene un pueblo. Cataluña, amada, estudiada, bien puede ser su Piamonte. ¿Donde está, sinó, la esperanza?...»

No volém continuar mes porque volguent extractar copiariem tot el llibre. Després de felicitar-nos de la seva publicació (no felicitem al autor perquè no hi arribem à n'en Ruiz) permeteu que copiém lo que li diu cap al final. «Vuestra responsabilidad es enorme. Por una de las leyes mas constantes que se descubren en la historia, vuestra obstinacion en contra ha sido un excitante, un revulsivo; habeis obrado indirectamente como acumulador de energías contrarias. Para sus planes secretos la Nación os ha aprovechado tambien.... ¿Si ese grupo (la solidaritat) fuera toda España, tendríais que mendigar del ejército el favor de un nuevo pronunciamiento?»

Mes clar, aigua.

FRIS.

¿Passém comptes?

Passém comptes!

Ja estém tips de sentir la paraula «ingratitude» en boca dels que defensen al senyor Alegret.

Tan mateix ja passa de mida lo que l' candidat derrotat està fent pera venjar-se de la derrota, lo que están dient sos defensors, els únics y veraders responsables de la seva horrible decepció, y cal, per lo tant, passar comptes.

¿Per qué som ingrats els vendrellenchs?

Diguins, senyor Alegret: ¿Qué ha fet vosté pe'l Vendrell? ¿Qué ha fet pe'l districte pera que aquest, pera que tots haguem d'abdicar dels nostres ideals ab el sol objecte d'afalagar la seva vanitat fentlo l' nostre representant en les Córts?

Jo prou poso en premsa la meua memoria pera recordar algun acte notable, algun fet digne d'especial menció, y... res! no trobo res que valga la pena de contarho...

¿Que vosté ha fet caritats? ¿Que vosté ha donat feyna al treballador?

Enhorabona; més aixó no justifica la seva ira.

Vull suposar que les caritats fetes per vosté guarden relació ab la seva fortuna.. Ja veu si só poch eczigent! Vull creure que la feyna que donava als obrers (sobre tot quan s'atansavan eleccions) no li reportava à vosté cap profit; pero, ¿n'hi ha prou ab aixó pera que tot un poble, tot un districte hagi de renunciar al dret d'associarse al moviment regenerador de Catalunya, no més que pera ferse complice del deliri de grandezas que vosté pateix?

¿No, y mil vegades no!

Aixó fore pagar massa cares aquelles caritats, fora pagar ab usura aquells favors, y vosté, que's té per bon cristià, ha de sapiguer de sobres que's favors y les caritats que's paguen y's pregonen ni son tals favors ni tals caritats. Jesuchrist va dirho: «Les caritats que fasses ab la mà dreta fes que no ho sapiga l'esquerra.»

Jo só un ser insignificant, comparat ab vosté, y no vareig enfadarme perquè un elector que'm devia favors no'm volgué complaure votant la candidatura que li recomanava. ¿Per qué m'havia d'enfadar? ¿Hi ha per ventura algú que tinga dret à violentar la conciencia d'un ciutadà?

Per altra part, vosté sab molt bé que's seus treballadors el varen votar, que també'l votaren els qui de vosté tenen deutes de gratitut. Y si's que no'l van votar no deuen à vosté cap favor, ¿sabria dirme ahont es la ingratitude que tan bes-canta?...

Nosaltres sí que ho sabém, y es per aixó que volém passar comptes.

Sabém que aquí no hi ha més ingratitude que la de vosté; sabém que es vosté l'únic à qui pot y deu acusarse d'ingrat.

Vosté, que després de repetir ab lletres de motllo, «Diputat ó no Diputat vull esser amichs de tots» renega del Vendrell perquè no l'ha volgut complaure y venja la seva derrota *despatxant als pobres treballadors que, violentant llurs opinions, li dongueren el vot pera conservar el jornal.*

Ah, senyor Alegret! preguntí à la seva conciencia, preguntíli qué li sembla d'aquest acte d'horrible ingratitude.

J. P. N.

D' Agricultura

Els nostres vins à Barcelona.

Com que trigarà molt à ésser un fet lo que'ns han promés moltes vegades, de suprimir ó substituir en bona forma l'odiós impost de consums; ajudat del poch preu à que's paguen els nostres vins, sens poder tenir ben fundades esperances d'una alsa del mateix; y tenint en compte l' gran consúm que se'n fa à la capital de Catalunya, ab la possibilitat d'un considerable augment; caldria que estudiessim ab la deguda atenció la millor manera de poder servir bé nostres vins al consumidor barceloní.

Es indubtable que si's vins van dels nostres cellers al domicili del consumidor, sens intervenció de comissionistes, haurem resolt la qüestió del preu, de la manera més lucrativa possible per abdués parts; puig aixís, entre consumidor y culliter quedarà repartida la part de gastos de corredor matricula, lloguer, dependència, etc., etc., que té'l taberner y que correspondria à la quantitat

de vi que ha sigut objecte de la transacció encara que pera realisar-lo profitosament aquet tan senzill negoci, no deixarem de véurens obligats à vèncer algunes dificultats que sens dupte se'ns presentaran.

Com que l'enviu del vi's farà ab barrils de mitja à una càrrega com à màxim, pera fer poch duradera la partida enviada al objecte de minvar la exposició à tornarse agre, may ens convindrà explotar aquet negoci en molt petita escala, puig que tractantse de quantitats de vi com aquelles, si la parroquia es poch nombrosa el negoci's farà engorros, y l'augment de preu que pel vi rebrém, no serà moltes vegades remunerador dels gastos extraordinaris ocasionats.

No és tan fàcil com sembla trobar à Barcelona alguns bebedors de vi, encara que sien molts els que creuen beuren.

Llevat els culliters que viuen à la ciutat y els que beuen vins de marques (que's paguen cares), és tan general la costum de beure à quells líquits que'n diuen vins y que à voltes no tenen en sa composició ni mostra de such de rahim, que no pocs vegades haurem vist substituir un vi pur per aquells preparats tabernaris. Aixó fa que fins se dubti moltes vegades de si's taberners que's dediquen à la citada industria, preparen aquells vins barcelonins «de pur sanch» per obtindres major benefici de la venda d'aquets que de la dels vins purs, ó bé ho fan pera atmotillarse al gust de la seva clientela. Ab tot y aixó no duptem de que'l consumidor deixarà sempre tots aquells preparats y vins sofisticats, per un vi pur, encara que hagi sigut sotmés solament à una mitjana elaboració.

A més, de cap manera's pot assegurar que'l vi arribarà à son destí sens havérseli alterat la composició y menys si's fa l'enviu pels ferrocarrils, quins abusos, fa poch que, com en altres ocasions, nostres governants inútilment han intentat corregirlos dictant una R. O. Cal que l'enviu's fassi partint de la seguretat d'inalteració del vi, pera no desacreditar la classe del mateix.

Ja fa molt temps que fins sembla s'hagi armat una creuada contra'l consum del vi à Barcelona. Els uns per medi de la premsa assegurant que fins la majoria dels culliters el sofisticuem; altres, aconsellant à n'aquelles persones que sempre creuen estar malaltes, y fan precis se's recepti alguna cosa, que substitueixin el vi per la cervesa (fundant en les propietats medicinals que aquesta tingui y pugui tenir); els fabricants de dita beguda, fentnos la natural competencia; els taberners, envenenant gent ab aquelles potingues y fent impossible trobar vi (mentres no's pagui à molt preu); y nosaltres descuidant del tot la elaboració dels nostres vins, creyent que han d'ésser estimats com els d'altres que no's cansan de treballarlos, y els tenen ben estudiats, fins quina molestia deixem de pendrens y per aixó desconexem del tot l'aplicació propia de cada una de les diferentes classes de vi que tenim als nostres cellers.

Aquet sistema d'adinerar més ó menys una part de la nostra cullita de vi, enviantla à Barcelona, té grans ventatges sobre d'altres que semblan millores.

No tots els culliters estem en condicions de posar una botiga à la ciutat, pera donar sortida à nostres vins; puig ens obliguem à esposar un capital considerable, que prou reclamat és per nostres terres; ens allunyem de la propietat, en perjudici de la mateixa que exigeix nostra presencia; y tot pera que ab facilitat ens convertim en industrials, descuidant la direcció de nostres interessos agrícoles, quins resultats no serán may remunerats pels beneficis obtinguts en aquella casa. Pitjor encara quan, pera defensar el capital empleyat ab la botiga y negoci, ens convertíem en «taberners», puig aleshores pera adinerar una petita partida de nostres vins, sacrificariem quasi tota la cullita, venentla à un explotador ó comerciant qualsevol, qui després d'haver fet el negoci y haver treballat

convenientment el ví, ens el retornés, ab motiu d'haverhi demanat una classe de llunyanes terres pera ajudarnos á fer el «tipo» que la clientela 'ns demana. Tot és possible; y en aquet cas el comerciant fá dos negocis y bons.

Cal, donchs, que 'ns ocupem forsa d'aquestes qüestions, y treballem pera vèncer totes quantes dificultats se 'ns presentin, no esperant may á que 'ns ajudin els que no senten iguals necessitats que nosaltres, perque com deya 'l que fou campió de l'agricultura catalana don Ma rch Mir: «dels governants d'Espanya, en devem estar contents, quan ens deixin fer, sens posarnos entrebanchs á nostres empreses.»

R.

Ajuntament

Sessió del dia 2 del corrent. Presidencia de D. Pau Socías. Llegida l'acta de la anterior fou aprobada.

Vista una instancia de D. Pau Batlle demanant que s'obligui al Sindicat dels gremis á tornar els dipòsits que tenen fets els taberners, s'acorda enviar-la á dit sindicat pera que informi.

Se concedeix permís á varis vehins pera construir una claveguera provisional, ab la condició de que ha de quedar, una vegada llesta, de propietat del Ajuntament.

També's concedeix permís á D.ª Josepha Ivern pera obrir una reixa en una casa del carrer del Nort, mitjantsant la construcció d'aceras y pago de drets corresponents.

Passa á la Comissió pera que informi una instancia de D. Joaquim Ribas demanant que se li concedeixi á cens una ploma d'aigua destinada á la finca dita el Canyamás, quina aigua deuia pendres á la cantonada del Cementiri.

Y no haventhi més assumptos de que tractar se aixecá la sessió.

CRONICA

Després de la pluja que va caure 'l dissapte de la setmana passada, la temperatura va baixar d'una manera tan pronunciada que talment, els primers dias d'aquesta setmana, semblava que 'ns trobessem al cor del hivern, puig á fet fred de debó, que fins feu temer pels tendres brots de las vinyas, cosa que, per sort, no ha sigut.

Vaya un temps més desbaratat ha vingut regnant en aquesta entrada de primavera.

Un dels trossos m's dificultosos de las obras de canalisació dels carrers, ha sigut sens dupte l'encrenament de la Barceloneta y la plassa de Pi y Margall, puig á més del gros pá de roca viva que s'hi trobá, se topava ab la dificultat de romprel-la ab comoditat ab la dinamita, á causa de las canonadas principals d'aigua y gas emplantadas en dit lloch, haventse tingut de treure alguns trossos de las segonas, que haurían destrossat las barrinadas.

En aquell encrenament s'hi ha instalat una aixeta de pas á la canonada principal de l'aigua.

Ab motiu de dits treballs, algunas casas de dita plassa quedarán sense aigua per durant bastant tems, una d'ellas l'impremta de nostre setmanari, que s'ha trobat, y s'troba, ab dificultats pera poguer engagar el motor per faltar l'aigua pels refrescadors; pero ens fem càrrech del present cas fortuit que esdevindrà en benefici general de la població.

La festa del primer de Maig va celebrarse en nostra vila vagant els obrers tots dels estaments y de las petites industrias, com també 'ls treballadors del camp que son la part més nombrosa, com á població esencialment agrícola que es la nostra.

Al matí surtiren els obrers á recórrer els principals carrers de la vila en manifestació pacífica, portant las respectives banderes de las Societats, acompanyant la manifestació la orquesta que tocava «La Marsellesa.»

Després se celebrá una reunió en el local que ocupa la direcció de las societats obreras, dirigint la paraula als reunits en Joseph Vidal y en Salvador Güixens y llegint treballs en Joseph Vidales y en Joseph Mañé, essent dits parlaments y lectures adequats á la festa obrera, y forsa aplaudits per la concurrencia.

Á la tarde fou com un dia de festa general per la població, celebrantse balls en el Casino Circo y en el Centre Republicá Autonomista.

Demá diumenge es el dia designat pera verificar las elecciones generals de Senadors. A Tarragona presenta la Solidaritat dos candidats, que son: don Agustí Sardá, republicá, que durant dugas legislaturas seguidas ha vingut ja representant aquesta provincia en el Senat, y don Albert Rusiñol, ex-diputat regionalista.

No tindria res d'extrany que á última hora els elements solidaris anessen també per conquistar el tercer lloch.

Ab sorpresa sapiguerem dilluns que havia mort á Bonastre en Joan Altés y Mercadé, germá de nostre amich en Carles, que resideix en aquesta vila; y ens sorprengué perque sabiam que l'avuy difunt havia treballat ab forsa entusiasme, en dit poble, á favor de la candidatura de nostre amich senyor Carner.

Rebin en Carles y demás familia la expressió de nostre condol.

Ahir va esser inscrita en el Registre Civil una nena ab els noms de Autonomía y Solidaritat, filla de nostre amich en Joseph Vidal, primer tinent de alcalde del Ajuntament d'aquesta vila.

Que la petita Autonomía pugavener establerta ben aviat la forma de govern de son nom.

Pels Mestres d'aquest partit se celebrará 'l diu munge de Pasqua, 19 del corrent, á las quatre de la tarde, en la sala-teatre del Casino Circo d'aquesta vila, una «Conversa Pedagógica», de quina ne será ponent l'ilustrada y simpática Mestra de Calafell, senyoreta donya Matilde Orduña, desarrollant el següent tema: «¿Ab quin caracter y extensió deu donarse la ensenyansa de las ciencias físicas, químicas y naturals en las escolas de noyas pera que sian d'plicació immediata als usos y necessitats de la vida?»

El «Foment Republica Nacionalista» de Reus, ha organiat pera demá diumenge, á las deu de la nit, un *Apat de la Victoria* en obsequi als diputats solidaris d'aquesta provincia senyors Suelves, Nogués, Mayner, Caballé, Raventós y Carner.

S'espera que al apat hi assistirán, á més dels nomenats diputats, molts solidaris dels districtes de la regió tarragonina.

Procedents de l'Isla de Cuba, dimars arribaren á aquesta vila nostres amichs y compatriois els germans Pere y Salvador Lleó y Borruñt junt ab el fill del primer en Pau, qui ha arribat una mica delicat de salut.

Que sian benvinguts á la Patria, y celebrarem que 'ls aires de la mateixa sian un bon remey per la salut del jove Lleó.

Á la plassa de la Estació del ferro-carril s'hi ha montat un espayós Circo en quin hi donará funcions acróbatas y de varietats, una nombrosa companyia dirigida per Mr. R. Calvó, de la que'n forman part celebrats artistas dels dos sexes.

La inauguració está anunciada pera avuy al vespre, donantse demá diumenge duas funcions, una á la tarde y altre á la nit.

Els aficionats á las funcions de gimnasia están d'enhonorabona.

L'antich establiment de robas «La Sardanyesa», d'Esteve Porta, situat á la plassa Vella, cantonada al carrer Alt, ha passat á esser propietat del jove botiguer Pau Milá, qui l'ha reformat de cap y de nou, convertintlo en un bonich establiment de no-

vetats per senyora, dedicantlo també als rams de camiseria y corbateria, merceria y perfumeria, etc. Quin nou establiment s'inaugurarà avuy dissapte, y demá diumenge, de las sis de la tarde á las deu de la nit, se farà exposició dels articles a quin comers se dedica la casa.

Desitjem al nou establiment forsa prosperitats.

El distingit escriptor, nostre benivolgut amich en Pere Aldavert, continúa en sa noble tasca d'escriure el corresponent article sobre assumpto d'actualitat, com quan dirigia *La Renaixensa*, y coleccionantlos després en un volum que dona á la publicitat. Son ja vuit els volums que porta publicats, essent el darrer, que acabem de rebre, el que titula *A vol d'aucell*, que no hem fullejat encare, pero que no duptem en recomanar á nostres lectors, puig es de suposar que estará á la altura dels que l'han precedit, de quins la crítica n'ha vingut fent forsa llohanas.

Procurarem, en un dels pròxims números, reproduir algun dels treballs que tanca 'l nou llibre, com hem vingut fent ab alguns dels altres.

La empresa de la *Il·lustració Catalana*, ha comensat á editar una revista dedicada a la dona baix el títol de *Feminal*, que oferirá als sens abonats l'últim diumenge de cada mes, y que tindrà, apart d'aquella, venda y suscripció independents.

El primer número dona una falaguera impresió de lo que será aquesta revista, que consta de vint planas en gros tamany, de texts, gravats y fotografats d'assumptos d'actualitat, y folletí, anant las planas enquadrades ab orlas.

En aquesta vila se troba de venda en la impremta de nostre setmanari.

La Xala y 'l joch del burro.

Fent el burro es cosa mal
arrastrá ab un trunfo sol;
sols s'escaparà, si vol,
atipantse d'**Aigua Xala.**

La trobareu de venda en la Confiteria de cal Pau Mata, carrer Alt, 13.

Secció Oficial

Plassa Mercat.

Recaudació obtinguda en la Plassa Mercat desde 'l dia 27 al 3 inclusius del mes de Abril: 65'80 pesetas.

Registre Civil.

Inscripcions verificadas desde 'l dia 27 al 3 del corrent:

Naixements.—Homes, 1. Donas, 2.

Defuncions.—Salvador Fons y Fontana, de 46 anys.

Matrimonis.—Joseph Nin y Urpí ab Dolors Sagalá y Vives.

IMPREMTA RAMON GERMANS Y NEBOT.—VENDRELL

A LAS MODISTAS

Paper continuo pera tallar patrons, de 1 metro 10 centímetros de amplada. A 10 céntims el metro. Suscripcions á tota classe de periódichs de modas.

La mellor tinta fixa que 's coneix es la

Tinta Stafford's

Ramon Germans y Nebot. - VENDRELL

Plassa de Pi y Margall, número 2.

Cantonada al carrer de las Garrofas.

ANUNCIS

MAQUINAS DE CUSIR Y DE FER MITJA

Venda, compra, cambi y arreglo de tota classe
 == marca y sistema ==

Salvador Torras

Mecànich establert desde 1ª any 1882

Venda de màquines SINGER, WERTHEIM
 y altres sistemes DESDE 8 DUROS

VENDA DE MAQUINAS DE FER MITJA dels modelos mes moderns
 Desde 30 duros — Venda á plassos y sens fiador

Aquesta casa proporciona treball á sos clients. — El propi senyor Torras passa per aquesta vila del 15 al 16 de cada mes. — Per los recados urgents dirigir-se als recaders de aquesta vila á Barcelona.

Dirigir-se: Carrer dels Banys Nous, número 16.—BARCELONA

J. Espinás S. en C.
 Fàbrica de abonos Químich-Orgánichs. Rambla del Centre, 37.
 BARCELONA

GUANO ESPINAS Químich-Orgánich

Composició especial y unica aplicable á tots els cultius
 Premiat ab medalla d' or en 1901. — Institut Agricol Catalá de Sant Isidro
 Abonos orgánichs de tota classe y alta graduació
 Fosfat de calcs soluble, especial pera la alimentació dels animals.
 Superfosfats, Sulfat de Amoniach, Nitrats, etc. Productes anticriptogámichs
 De venda en totes parts
 Se envían catálechs gratis als senyors que ho sollicitin.

FABRICA DE GUANOS
 y
 Primeras materias per abonos
 GUANOS ESPECIALES
 pea vinyas y cereals

Anton Trillas

Carrer de Montserrat. - VENDRELL

J. TRILLAS NAVARRO

ENCUADERNADOR

Fa tota classe de encuadernacions de llibres y tot lo demás del ofici ab esmerada confecció y preus módichs.

Carrer de Santa Agna, 1. - VENDRELL

Máquinas Naumann

== pera cusir, brodar y fer mitja ==
 Vendas al comptat y á plassos

Lampisteria de Joseph Vives Ramón

Carrer del Dr. Robert, 6.—Vendrell

Sastreria de Gil Boxadós

== VENDRELL ==

TEMPORADA D'ISTIU

Grans assortits en géneros de llana, alpacas, drils, etc. Variat y elegant assortit d'ermillas fantasia alta novetat.

TALL ESMERAT. Preus sens competència

Establiment de novetats pera senyora

Pau Milá Successor de la antiga casa
 "La Serdañesa" de Esteve Porta
 Carrer Alt, número 2. - VENDRELL

Perfumeria, Merceria, Géneros de punt, Camiseria y Corbateria. Assortit complert en robas de tota mena, tant en géneros usuals com de alta novetat.

Se venen patrons tallats á mida pera vestits de senyora
 Inauguració avuy dissapte
 Demá diumenge exposició de géneros desde las 6 á las 10 de la nit